

2 ПЕТРА

розділ: 1 2 3

РОЗДІЛ: 1

Симеон Петро, раб та апостол Ісуса Христа, до тих, хто одержав із нами рівноцінну віру в правді Бога нашого й Спасителя Ісуса Христа:

² благодать вам та мир нехай примножиться в пізнанні Бога й Ісуса, Господа нашого!

³ Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божа сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснотою.

⁴ Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

⁵ Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання,

⁶ а в пізнанні стримання, а в стриманні терпеливість, а в терпеливості благочестя,

⁷ а в благочесті братерство, а в братерстві любов.

⁸ Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа.

⁹ А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів.

¹⁰ Тому, браття, тим більше дбайте чинити міцним своє покликання та вибрання, бо, роблячи так, ви ніколи не спіткнетесь.

¹¹ Бо щедро відкриється вам вхід до вічного Царства Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа.

¹² Тому то ніколи я не занедбую про це вам нагадувати, хоч ви й знаєте, і впевнені в теперішній правді.

¹³ Бо вважаю я за справедливе, доки я в цій оселі, спонукувати вас нагадуванням,

¹⁴ знаючи, що я незабаром повинен покинути оселю свою, як і Господь наш Ісус Христос об'явив був мені.

¹⁵ А я пильнуватиму, щоб ви й по моєму відході завжди мали це в пам'яті.

¹⁶ Бо ми сповістили вам силу та прихід Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитро видуманими байками, але будучи самовидцями Його величі.

¹⁷ Бо Він честь та славу прийняв від Бога Отця, як до Нього прийшов від величної слави голос такий: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!

¹⁸ І цей голос, що з неба зійшов, ми чули, як із Ним були на святій горі.

¹⁹ І ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і світова зірниця засяє у ваших серцях,

²⁰ бо ви знаєте перше про те, що жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить.

²¹ Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим.

РОЗДІЛ: 2

А між людом були й неправдиві пророки, як і будуть між вас учителі неправдиві, що впровадять згубні єресі, відречуться від Владики, що викупив їх, і стягнуть на себе самі скору погибіль.

² І багато-хто підуть за пожадливістю їхньою, а через них дорога правдива зневажиться.

³ І в зажерливості вони будуть ловити вас словами облесними. Суд на них віддавна не бариться, а їхня загибіль не дрімає!

⁴ Бо як Бог Анголів, що згрішили, не помилував був, а в кайданах темряви вкинув до аду, і передав зберігати на суд;

⁵ і Він не помилував першого світу, а зберіг самовосьмого Ноя, проповідника праведности, і навів потопа на світ безбожних;

⁶ і міста Содом і Гоморру спопелив, засудивши на знищення, і дав приклада для майбутніх безбожників,

⁷ а врятував праведного Лота, змученого поведженням розпусних людей,

⁸ бо цей праведник, живши між ними, день-у-день мучив свою праведну душу, бачачи й чуючи вчинки безбожні,

⁹ то вміє Господь рятувати побожних від спокуси, а неправедних берегти на день суду для кари,

¹⁰ а надто тих, хто ходить за нечистими пожадливостями тіла та погорджує владою; зухвалі свавільці, що не бояться зневажати слави,

¹¹ хоч Анголи, будши міццю та силою більші за них, не несуть до Господа зневажливого суду на них.

¹² Вони, немов звірина нерозумна, зроджена природою на зловлення та загибіль, зневажають те, чого не розуміють, і в тлінні своїм будуть знищені,

¹³ і приймуть за плату за лихі вчинки. Вони повсякденну розпусту вважають за розкіш; самі бруд та неслава, вони насолоджуються своїми оманами, бенкетуючи з вами.

¹⁴ Їхні очі наповнені перелюбом та гріхом безупинним; вони зваблюють душі незміцнені; вони, діти прокляття, мають серце, привчене до зажерливости.

¹⁵ Вони покинули просту дорогу та й заблудили, і пішли слідом за Валааомом Беоровим, що полюбив нагороду несправедливости,

¹⁶ але був докорений у своїм беззаконні: німа під'яремна ослиця проговорила людським голосом, та й безум пророка спинила.

¹⁷ Вони джерела безводні, хмари, бурею гнані; для них приготований морок темряви!

¹⁸ Бо, висловлюючи марне базікання, вони зваблюють пожадливістю тіла й розпустою тих, хто ледве втік від тих, хто живе в розпусті.

¹⁹ Вони волю обіцяють їм, самі будши рабами тління. Бо хто ким переможений, той тому й раб.

²⁰ Бо коли хто втече від нечистоти світу через пізнання Господа й Спасителя Ісуса Христа, а потому знов заплутуються ними та перемагаються, то останнє буває для

них гірше першого.

21 Бо краще було б не пізнати їм дороги праведности, аніж, пізнавши, вернутись назад від переданої їм святої заповіді!

22 Бо їм трапилося за правдивою приказкою: Вертається пес до своєї блювотини, та: Помита свиня йде валятися в калюжу...

РОЗДІЛ: 3

Це вже другого листа пишу я до вас, улюблені. У них нагадуванням я буджу вашу чисту думку,

2 щоб ви пам'ятали слова, що святі пророки давніше звістили їх вам, і заповідь Господа й Спасителя, що одержали через ваших апостолів.

3 Насамперед знайте оце, що в останні дні придуть із насмішками глузії, що ходитимуть за своїми пожадливостями,

4 та й скажуть: Де обітниця Його приходу? Бо від того часу, як позасинали наші батьки, усе залишається так від початку творіння.

5 Бо сховане від тих, хто хоче цього, що небо було напочатку, а земля із води та водою складена словом Божим,

6 тому тодішній світ, водою потоплений, згинув.

7 А теперішні небо й земля заховані тим самим словом, і зберігаються для огню на день суду й загибелі безбожних людей.

8 Нехай же одне це не буде заховане від вас, улюблені, що в Господа один день немов тисяча років, а тисяча років немов один день!

9 Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття.

10 День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять...

11 А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви,

12 що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня, в яким небо, палючися, зникне, а розпалені стихії розтопляться?

13 Але за Його обітницею ми дожидаємо неба нового й нової землі, що правда на них пробуває.

14 Тож, улюблені, чекаючи цього, попильнуйте, щоб ви знайшлися для Нього нескверні та чисті у мирі.

15 А довготерпіння Господа нашого вважайте за спасіння, як і улюблений брат наш Павло написав був до вас за даною йому мудрістю,

16 як і по всіх посланнях, що в них він говорить про це. У них є дещо тяжко зрозуміле, що неuki та незміцнені перекирчують, як і інші Писання, на власну загибель свою.

17 Тож ви, улюблені, знаючи це наперед, стережіться, щоб не були ви зведені блудом безбожних і не відпали від свого вґрунтування,

18 але щоб зростали в благодаті й пізнанні Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і тепер, і дня вічного! Амінь.